

„Стефанъ Караджа,“ „Хр. Ботевъ“ и други. Най-напрѣдъ „Славянинъ“ излязаше дваждъ, а послѣ триждъ въ седмицата. Той се печаташе въ своя печатница, форматъ folio, 4 страници, по 3 стълбца на страницата. Когато излязаше дваждъ на недѣлята, абонаментътъ струваше 5 рубли годишно, а когато взе да изляза триждъ въ недѣлята, абонаментътъ се увеличи на 20 лева. Може да се каже, че извѣстността му се дължи отъ една страна на дълголѣтието му, а отъ друга на всепознатостта на редактора му, всепознатостъ, спечелена съ поменжитѣ „позорищни игри.“ „Славянинъ“ има това значение, че въ нѣкои врѣмена, каквото сърбско-българската война и др. такива критически минути, когато неизлязахъ у насъ вѣстници, или излязаше само единъ, въ него се помѣствахъ интересни свѣдения изъ провинцията и материали за врѣмето, когато тѣ се пишахъ. Въ „Славянинъ“ сж печатани нѣкои интересни статии, каквото „За народнитѣ възстания въ България отъ прѣвземанието ѝ отъ турцитѣ до освобождението ѝ отъ тѣхното иго,“ която статия принадлежи на Д-ръ Беронъ отъ Търново и продължава въ много броеве отъ пета и шеста година.

Подиръ една почивка въ 1890 година ний виждами, че „Славянинъ“ пакъ се появява, но за кжсо врѣме като издава нѣколко броя отъ година девета, която свършва и извѣстява, че отъ 1891 год. ще изляза само веднѣждъ въ седмицата, въ всека сѣбота на по-голѣмъ форматъ, годишенъ абнаментъ 10 лева. Въ туй врѣме „Славянинъ“ се прогласява опозиционенъ вѣстникъ.

Официалний **Държавенъ Вѣстникъ** е захванжлъ да изляза въ 1879 год. месѣцъ юлий и продължава да изляза и до сега, като е угодмѣявалъ постоянно обема и днитѣ на изданието си. Първата година той е излязалъ веднѣждъ въ седмицата, втората – два пжти, отъ 4-та до 11-та три пжти, а отъ 12-та всечки дѣлникъ. Въ „Държавенъ Вѣстникъ“ се публикуватъ всички законодателни и правителственни акти: закони, правилници, постановления, окржжни, статистически свѣдения, назначения и отчисления, и всички сѣдебни и административни обявления. Той е цѣненъ йоще и по това, че като прибавка къмъ него на абонатитѣ му се даватъ стенографическитѣ протоколи отъ сесията на народнитѣ събрания за годината на абонамента. Въ неофициалната частъ се печататъ всички депеша на телеграфическото агенство, съобщавани въ България.

Като ефемерни (мимолетни) или провинциални вѣстници излѣзвали въ княжеството прѣзъ товъ периодъ, да поменемъ:

Балкански левъ, издаванъ въ Търново, подъ редакцията